

CESTY SRBSKOU KAMENICI

Nejpřívětivější obec na Děčínsku. Svou malebností a čistotou, pohádkovým kostelem, nezanedbanými sportovišti, udržovanou naučnou stezkou a k tomu parkovací místa bez parkovacích automatů. Ve výčtu nelze opomenout také dokonale zrenovovaný památník srbskokamenickým mužům padlých v I.sv. válce. Je zde toho prostě mnoho, co můžeme chválit a obdivovat. Třeba krávin v obci, a on nesmrdí, jak je to možný?! Co s téma krávama dělaj?! Na řadě míst po celé obci jsou originální vlastivědné/ informační tabule. Hezké jsou i masivní obloukové mosty přes říčku Kamenici. Nemůžu se nezmínit o malém proskleném údržbovém nákladáčku, co pořád není vidět a přitom je dlóóóuho slyšet. Ale je nádhernej, ten se musí líbit všem malým i velkým klukům. Další nádhrou, na kterou ale nemusíte čekat než k vám dojede, je okolí kostela a kostel samotný. Prostředí kostela s farou a farním parkem včetně kamenné vodní nádrže, ve které bude možná v budoucnosti zabudován i vodotrysk je jako

z pohádky. Cítíte se tady tak nějak přirozeně a příjemně, není to tak církevně okázalé. A co teprve vnitřek kostela, jakoby tam stále někdo uklízel, takové je tam čisto... a toho světla. Že tu mají starostlivého pana faráře, to hned zjistíte na nezaprášených nástěnkách s fotografiemi opravených kostelů. Řada opravených kostelů na Děčínsku je jeho zásluhou. Například ten v Růžové nebo i v Markvarticích postavil celé znova. Nelze se nezmínit, že by to nebylo bez jeho obětavých kamarádů, chlapů z Moravy. Jsou to právě oni, kdo sem jezdí zadarmo pomáhat, aby jim po letech vdechli nový život. K Srbské Kamenici se váže také jeden smutný příběh, došlo zde k výbuchu osobního dopravního letadla. Byla to jedna z prvních teroristických akcí na světě provedena na dopravním letadle obsazeném cestujícími. Ze Srbské Kamenice je to všude kousek i na koupání. Na své si přijdou i rybáři, rybníky za obcí jsou jen pro ně. Je těžké hledat co tu chybí.....

MÍSTA v SRBSKÉ KAMENICI

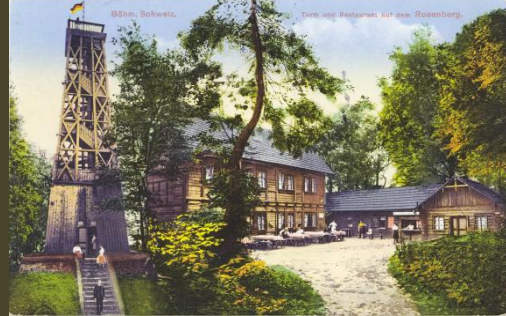
Ferdinandova soutěska	Letecká havárie	Památník I.sv. války	Korunovace Panny Marie
			
Ignaz Fiedler byl první, kdo začal s výletními plavbami po řece Kamenici, bylo to již r.1878. Edmundova až v r.1890 a Divoká v r.1898. Turisté se vozili jen po proudu (silný proud). K převážení měl 3 lodě pro 4 osoby. Nastupovalo se za soutokem na pravém břehu. Proploovalo se vysokým kaňonem, místy bez břehů a také poměrně rychle. Plavba cca 2km trvala 30min a končila v Dolském mlýně. Prázdné lodě bylo nutné vléct částečně i vodou. Kdo si vyzkoušel jak je Kamenice studená, musí ocenit práci převozníků. Plavba byla vyhledávaným zážitkem i daleko za hranicemi. Atrakci 4.4.1889 využil i 25 letý infantilní Ferdinand d'Este, doprovázen svými důstojníky. Pán Fiedler využil jeho návštěvu k pojmenování soutěsky. To už se tři měsíce vědělo, že d'Este je po svém tragicky zesnulém synovi Rudolfovi, rakouským následníkem trůnu.	Jeden pomník se nachází v místě, kam spadla zád' letounu s kuchyňkou, kde byla zaklíněná letuška. Druhý, je u silnice, také připomíná havárii letadla DC-9. Letělo ze Stockholmu přes Kodaň do Bělehradu, registračního čísla jugoslávských aerolinií YU-AHT z 26.01.1972. Právě až v Kodani přistoupila do letadla jediná přeživší, tehdy 22 letá, letuška Vesna Vulovič. Cestujícími byli převážně občané Švédska. Celkem zahynulo 27 osob. Závěr vyšetřování zní: Havárii způsobila výbušnina v zavazadlovém prostoru. Postupem času se objevují různé teorie. Neměla to být teroristická akce Ustašovců, ale letadlo měla sestřelit čs. protivzdušná obrana státu z Roudnice n. Lab. Jiná je, že ve výšce 800m ho sestřelil čs. MiG. Podivuhodné je také to, že nebyl nikdo obviněn. Případ byl otevřen v r.2012 s nově předloženými poznatky.	Památník od sochaře Hanela 30-ti srbskokamenickým mužům, padlých v I.sv.válce, byl vztyčen r.1926. Stojí pod kostelem, v pomyslném středu obce. Pomník včetně jeho okolí byl v r.2020 zcela zrenovován a upraven. Muži se odtud rekrutovali do Terezína k 42.IR /Pěší pluk a k 9.LIR/Zeměbranecký pěší pluk. 42.Pěší pluk bojoval převážně na Ruské a Italské frontě. Muži ze 42. se vyznamenali v řadě bitev. Nejvíce na Sočské frontě, kde v té době už 42.pěší pluk přestal existovat, tolik jich padlo. Kronika 42.IR má 1008 stránek. 42.IR vznikl v r.1674 - zanikl v r.1939. Do rakousko-uherské armády bylo povoláno zhruba 1 200 000 českých mužů, z nichž cca 250 000 padlo a 400 000 bylo zajato. V počtu 250 000 nejsou započteny dodatečné úmrtí po skončení války. Výsledný počet zemřelých je neúměrně vysoký.	Nejstarší památka v obci je z r.1701. Nechal ji vytesat mlynář Günter. Bezpochyby je to zdařilé výtvarné dílo a přestože je z pískovce, je stále 300 let s námi a rádi se na něj s úctou podíváme. Jedná se o jeden z mnoha vyfabulovaných iracionálních náboženských příběhů, často výtvarně zdobených. Má znázorňovat pozemskou korunovaci již mrtvé matky Ježíše. Církev ji dala jméno Panna Marie. a odměnu, že porodila takového syna, jí povýšila na královnu. Jak je celá událost zmatečná vypovídá právě i její výtvarné ztvárnění. Někde je korunována jen svým synem Ježíšem, někde jsou účastníky třeba jen dva andělé nebo jen sv. Trojice. Na některých obrazech je zase tolik osob (40), že je obtížné je všechny spočítat. Za povšimnutí stojí podívat se na jejich nepřítomné až netečné výrazy tváře, bez kontaktu s oslavenkyní.

Venkovské zemědělské muzeum v přírodě	Lesní kamenné divadlo	Vyhlička Nad jezírkem a Válečný domeček	Kostel sv.Václava
			
Pro vybudování muzea, z velké části, posloužil uměle vyhloubený skalní prostor na začátku naučné cesty. Jeho přirozené prostředí dotváří dřívější atmosféru tehdejšího života v řadě stavení. Součástí muzea je i malý chov koz v ohradě naproti. V muzeu je možné shlédnout mnoho zařízení/nástrojů, bez kterých by se nebylo možné v dřívější době obejít. Tak jako v jiných částech obce, tak i tady jsou dřevěné postavičky jak zvířátek, tak i osob.	Ochotnický spolek byl založen v r.1867. Dříve se hrálo v hostinci, ale když po několikáté vyhořel, zrodil se nápad vybudovat lesní divadlo v pískovcových skalách na jezírkem. V lesním divadle se hrálo od r.1924 do r.1945. Poválečné období přinášelo do života lidí plno společenských změn a na divadlo nezbyval čas. Postupem času tak divadelní areál zarůstal, pustl. Společenské změny po r.1989 přinesly jeho obnovu a od r.2013 se zde opět hraje.	K Vyhlička Nad jezírkem a k Válečnému domečku vás dovede odbočka z TZ-žlutá. Tvrdí se, že „domeček“ sloužil v třicetileté válce k úkrytu místním obyvatelům, ale na to je moc malý. Pravděpodobně to bylo jen pozorovací místo, odkud bylo dokonale vidět na každého vetřelce, který šel po silnici. Dříve byl přístup do jeskyně jen po provaze úzkou šterbinou. R.1896 místní horolezecký spolek ve šterbině vysekal 20 schodů a jeskyni tak zpřístupnil.	Nad řekou, nad silnicí, na návrší v obci stojí kostel jako z pohádky. Kostel sv.Václava. Už 28.září 1776, na Václava, se v něm sloužila mše. Postavili ho za čtyři roky. První kostel zde stál již v r.1350. 64 let byl ve službách protestantské církve. Patří k němu také fara a upravená farní zahrada s altánem. Součástí areálu je i obecní hřbitov, na kterém stál předchozí dřevěný kostel. Pravidelně se zde slouží bohoslužby.
Rybářské nádrže	Bělidla	Discgolfové hřiště	Ferrata
			
U silnice, kousek za Srbskou Kamenicí směrem na Novou Olešku, jsou dva rybníky za sebou, kde dovádějí rybáři. U většího rybníka je také parkoviště. Na něm se nachází druhý pomník, který je viditelnou připomínkou katastrofy jugoslávského letadla. Pro rybaře se v blízkosti nachází více míst, kde lze chytat ryby. Jiné využití, než rybaření, není přípustné.	Podstatou bělení prádla je přítomnost sluníčka a vody. Chemicky dochází k tomu, že UV záření /r.1801/, které dopadá na vlhké prádlo způsobuje rozpad molekul vody na ionty vodíku a kyslíku. Na prádlo tak dochází k rozpadu organických barviv, resp. nečistot. Technologie je stará cca 5000 let. S bělidly se setkáváme tam, kde jsou k dispozici velké travnaté plochy a dostatečné množství vody.	Nachází se v II.části naučné stezky, za druhým mostem od OÚ. Discgolfové hřiště se u nás rychle rozšiřují a tak je tomu i v Srbské. Hra je jednoduchá, cílem je z určeného místa se trefit diskem/talířem/frisbee do čtyř košů. Na hřišti je infotabule jak se discgolf hraje a počítá. Podrobnější informace o hraní a pravidlech na: www.discgolfvahrste.cz. Disky si můžete zapůjčit v infocentru.	U silnice ve směru do Všemil je bývalý pískovcový lom s lezeckou stěnou. Je vysoká 15m a široká 13 m. V r. 2017 zde byla vybudována ferrata. Má tři výstupové cesty: 1. Život na hraně/obtížnost B, 2. Moribundus/C a 3. Brute Force/Hrubá síla/D. Sestupová cesta má název Cesta domů/obtížnost B. Pod stěnou je odpočinkové místo s posezením a malé parkoviště. Ferrata je volně přístupná.

BLÍZKÁ MÍSTA SRBSKÉ KAMENICE

Muzeum Rabštejn výrobní areál	Koncentrační tábor Rabštejn	Dolský mlýn	Rozhledna na Pastevním vrchu
			
Nalézá se v obci Janská, jedná se o rozsáhlý komplex továrních budov bývalých textilních továren, ve kterých za II.sv. války byla válečná výroba Součástí jsou i rozsáhlé podzemní prostory s průvodcem. viz: www.bauer917.mzf.cz kapitola Rabštejn	Stojí za Rabštejnským areálem, směrem na Českou Kamenici. V místě se nacházely baráky vězňů koncentračního tábora Rabštejn, pobočka Flossenburg. V areálu byly postaveny, mimo baráků pro vězně i další výrobní haly. Celý areál byl propojen úzkokolejnou železnicí. Energii zajišťoval 18 válcový ponorkový motor MAN M9V. viz: www.bauer917.mzf.cz kapitola Rabštejn	Poprvé byl doložen v r.1515 jako mlýn o třech kolech. Jedno pohánělo pilu a zbylé dvě poháněly mlecí zařízení. Plavilo se zde dřevo, vyráběla se pálenka i pivo. Také zde byla restaurace, v r.1727 i pekárna. Naposled tady sídlila finanční stráž. Místo je křižovatkou cest do Jetřichovic, do Růžové, do Vysoké Lípy a dál na Mezní Louku. Vedle stojí první železobetonový most v České republice z r.1903.	Růženka, měla být vyšší, ale nejchytřejší z nejchytřejších měli jiný názor. Stojí u Růžové na Pastevním vrchu 402m. Na jeho západní straně stál větrný mlýn. Jednalo se o strategický vojenský vrch s vynikajícími rozhledy. Za 30-ti leté války zde byli Sasové, v r.1778 Prusové a v r.1813 zase vojáci Napoleona. Ve II.sv.válce zde měla Luftwaffe leteckou hlásku, po válce tu byla i naše armáda.
Skalní kaple sv.Ignaze Všemily	Převís ve Všemilech	Olešská soutěska - Nepřístupná	Jetřichovice
			
Kaple sv. Ignaze je vytesána celá ze skalního bloku, údajně to byla práce jednoho muže.Váže se k ní smutný příběh. Během krátkého času, několika měsíců, v okolí umřelo 26 osob. Převážně dětí. Místní farář Ignaz Clar, s nekonečným úsilím, žádal Boha o pomoc. Až v den svého patrona 31.07.1810, kdy uspořádal procesí, ho Bůh vyslyšel a další umírání ustalo. V září si smrt došla ještě pro jednu ženu.	Nachází se na té samé cestě, jako je skalní kaple sv.Ignaze. Odborníci se shodli, že převís byl obýván člověkem už od pravěku a že v Čechách se řadí mezi ty nejrozhlednější. V 16.stol. byl do převisu vestavěn dům, dokonce se podařilo doložit i majitelé domu. Archeologický výzkum stále pokračuje. Převís s největší pravděpodobností vznikl vodním vymíláním	Olešská soutěska je další, kde se lidé vozili na lodičkách. Vybudoval ji v r.1900 místní hostinský p.Bendl. Místu se říkalo Vlčí rokle a je na SZ obce Stará Oleška, směr Huntířov. Jezdilo se tam i zpět až do r.1924. Po r.1989 se jeden bláhový pán snažil o obnovu. Ale v době kdy každá „0“ si vydáváním zakázů léčí své Ego to snad nemohlo jinak dopadnout. Byla jiná, musela být také kouzelná.	Je fakticky centrální obcí Národního parku. Odtud vedou cesty do všech zajímavých míst našeho NP, ale i do NP Saské Švýcarsko. V obci je obchod, restaurace, koupaliště, kemp. Někdo tam přišel minulý rok na myšlenku, chceš-li k nám přijet...TAK ZAPLAŤ! Ale za co? V porovnání co všechno museli vybudovat v Srbské, to oni dostali od toho „lotra“ Kinského hotové. No posuďte sami...

CESTY SRBSKOU KAMENICÍ

Naučná stezka I.část: Vlastivědná stezka	Naučná stezka II.část: Discgolfová stezka	Naučná stezka III.část: Ptačí stezka	Naučná stezka IV.část: Kostelní stezka
			
Začíná na P u kravína a silnice na Jánskou, vede okolo zemědělského muzea a dětských houpaček a prolezaček přes Bělidla ke kamennému mostu. Zde lze přejít k silnici a napojit se na IV.část NS/Kostelní stezku nebo pokračovat dál po dřevěném chodníku přes rezervaci Arba až k jezírku a vystoupat na Jezerní vyhlídku a k Válečnému domečku a dál k lesnímu divadlu. Od něj sestoupit k řece, kde I.část NS u Obecního úřadu končí.	Za její počátek můžeme považovat dřevěný obloukový most u Obecního úřadu. Je to také místo, kde končí I.část NS/Vlastivědná stezka. Odtud, po pravém břehu Kamenice, dojdeme k druhému dřevěnému, na vlas podobnému, obloukovému mostu jako je u OÚ. Hned za ním se nalézají Discgolfové hřiště. Stezka končí na parkovišti u hlavní silnice. Po překročení hlavní silnice se dostaneme na III.část Naučné stezky na Ptačí stezku.	Začíná u silničního mostu přes řeku Kamenici a vede po jejím levém břehu až k mostu, kde končí. Už se nemusíme brodit, protože tu stojí most pro auta. Můžeme také pokračovat po TZ-modru na Dolský mlýn nebo to vzít hořejší cestou k penzionu Romance a divočinou přes pole na Růžák. Nebo přes brod/most dojdeme k bus-zastávce a přes hl. silnici dojdeme k bunkrům, okolo nich až do Všemil ke hřbitovu. Nebo doleva po silnici k Lezecké stěně.	Na rozdíl od předchozích cest, nevede okolo řeky a je z nich nejkratší. A ještě je v něčem odlišná, vede do kopce a po schodech zase z kopce. Místo začátku, vzhledem k tomu, že se zde nachází parkoviště, určíme u Zelené hospody. Přes silnici naproti je OÚ. Je zde opět dětské hřiště, ale i hřiště pro dospělé. Odtud se můžeme vydat nahoru ke kostelu a po schodech sejít na silnici a přes ní se napojit např. na Vlastivědnou stezku.
Cesta na Strážště	Cesta do Dolského mlýna	Cesta na Růžovský vrch/Růžák	Cesta do Jetřichovic
			
Cesta není zase tak blbá jak by se zpočátku mohlo zdát. Začneme na P u kravína u silnice na Jánskou. Odtud se vydáme asi 1,5km po silnici - blbý, ale jinak to nejde. U bytů zahhneme na TZ-žlutá, ta nás dovede až na vrch Strážště. Když budeme mít štěstí, tak než tam dorazíme, uvidíme, vím že to nejsou krásy, milá nevyděšená čtyřnohá stvoření. Značená cesta nás přivede dolů k jezírku a k OÚ.	Za Ptačí stezkou, pořád podél břehu až k místu, kde se Kamenice, umělým náhonem rozděluje. Tak tady někde, na pravém břehu, bylo místo, kde turisté nastupovali do lodiček p. Fiedlera. Natěšení až uvidí Dostwand, Hickschenstein, Teufenstein a proplují zdárně Schwarzen Teufe. Než loď dorazila po proudu do Dolského mlýna, tak místy letěla i strhující 5-6km/h. Vás tam zavede TZ-modrá.	Cesta je dobře značená, TZ-žlutá, těžko budete bloudit. Na Růžáku byly zbudovány tři vyhlídkové věže. Jednu zničil blesk, druhou vichřice a třetí byla r.1938, pro havarijný stav stržena. V r.1889 se do restaurace kořmo dopravovaly potraviny a pivo. Také se na vrchol vozili turisté v kočáře. V r.1933 pánové Hofmann a Richter, s českým motocyklem Premier 500, vyjeli až na vrchol.	Za Ptačí stezkou přes brod k bus-zastávce. Přes silnici mezi domy k 1.bunkru. U 2.bunkru seběhneme přes pole k bunkru na pěšinu. Ta nás dovede ke hřbitovu. Odtud přes silnici k parkovišti. A proti proudu Chřibské Kamenice ke kapli sv.Ignaze a dál k Všemilské jízdárně. Po cestě mezi řekou a ohradou dorazíme k chatám. Dva brody a jsme v kempu Jetřichovice s koupáním a občerstvením.

